

ou combinación delas, segundo as posibilidades e circunstancias específicas de cada caso:

- a) Eliminación ou redución dos procesos de fricción.
- b) Evitar, no posible, os procesos que produzan pulverización, aspersión ou caída libre.
- c) Utilización de materiais antiestáticos (poleas, moquetas, calzado, etc.) ou aumento da súa condutividade (por incremento da humidade relativa, uso de aditivos ou calquera outro medio).
- d) Conexión a terra, e entre si cando sexa necesario, dos materiais susceptibles de adquirir carga, en especial, dos conductores ou elementos metálicos illados.
- e) Utilización de dispositivos específicos para a eliminación de cargas electrostáticas. Neste caso a instalación non deberá expo-los traballadores a radiacións perigosas.
- f) Calquera outra medida para un proceso concreto que garanta que non se acumulen cargas electrostáticas.

11960 *CORRECCIÓN de erratas do Real decreto 374/2001, do 6 de abril, sobre a protección da saúde e seguridade dos traballadores contra os riscos relacionados cos axentes químicos durante o traballo.* («BOE» 149, do 22-6-2001.)

Advertida errata no texto do Real decreto 374/2001, do 6 de abril, sobre a protección da saúde e seguridade dos traballadores contra os riscos relacionados cos axentes químicos durante o traballo, publicado no «Boletín Oficial del Estado», suplemento número 9 en lingua galega, do 1 de xuño de 2001, procédese a efectuar as oportunas rectificacións:

Na páxina 486, segunda columna, no número 7 do artigo 6, onde di:

«Nos casos nos que a vixilancia da saúde mostre que:

- a) Un traballador padece unha enfermidade identificable ou uns efectos nocivos que, en opinión do médico responsable, son consecuencia dunha exposición a un axente químico perigoso, ou
- b) Se supera un valor límite biolóxico dos indicados no anexo II.

O médico responsable ou outro persoal sanitario competente informará persoalmente o traballador do resultado da devandita vixilancia. Esta información incluírá, cando proceda, os consellos relativos á vixilancia da saúde á que o traballador deberá someterse ó remata-la exposición, tendo en conta, a este respecto, o disposto na alínea e) do número 3 do artigo 37 do Regulamento dos servizos de prevención.»

Debe dicir:

«Nos casos nos que a vixilancia da saúde mostre que:

- a) un traballador padece unha enfermidade identificable ou uns efectos nocivos que, en opinión do médico responsable, son consecuencia dunha exposición a un axente químico perigoso, ou
- b) se supera un valor límite biolóxico dos indicados no anexo II,

o médico responsable ou outro persoal sanitario competente informará persoalmente o traballador do resultado da devandita vixilancia. Esta información incluírá, cando proceda, os consellos relativos á vixilancia da saúde á que o traballador deberá someterse ó finaliza-la exposición, tendo en conta, a este respecto, o disposto na alínea e) do número 3 do artigo 37 do Regulamento dos servizos de prevención.»

XEFATURA DO ESTADO

12067 *REAL DECRETO LEI 11/2001, do 22 de xuño, polo que se modifica o artigo 29 da Lei 25/1988, do 29 de xullo, de estradas, e se establecen normas orzamentarias para atender los gastos derivados de actuacións do Ministerio de Fomento en estradas estatais.* («BOE» 150, do 23-6-2001.)

Este real decreto lei ten por obxecto, por un lado, modifica-la regulación das potestades dos órganos do Ministerio de Fomento respecto ás estradas estatais, nos casos en que esixencias ou de seguridade vial ou de carácter técnico requiran unha intervención administrativa para regula-la súa utilización. En particular, regúlanse de forma específica medidas que se pretenden adoptar cando das anteriores circunstancias se derive a necesidade de desvia-lo tráfico por unha autoestrada explotada en réxime de concesión.

A realización de obras en determinados tramos de estradas, unida ás esixencias técnicas e, sobre todo, de seguridade vial no conxunto da rede viaria, motivan a necesidade de adoptar medidas temporais nalgúns tramos de autoestradas de peaxe de titularidade estatal, consistentes no desvío de tráfico, total ou parcialmente, pola autoestrada. Isto faise especialmente necesario para aquelas travesías nas que a existencia dun elevado número de accidentes mortais esixe, con carácter inmediato, a adopción de medidas como as aquí previstas, que poden contribuír eficazmente á loita contra a sinistralidade nas nosas estradas.

En definitiva, o que agora se vén regular de maneira específica é o recurso ás autoestradas ou a tramos destas como variantes provisionais de estradas, especialmente por razóns de seguridade vial. Isto resulta xustificable só cando o demostran as razóns de interese público mencionadas, derivadas da necesidade de acadalo maior grao posible de seguridade vial con motivos de economía de medios que aconsellan recorrer ó uso de instrumentos xa dispoñibles, sempre co carácter de provisionalidade determinado pola duración temporal das circunstancias expostas. En consecuencia, estes supostos non encaixan no procedemento ordinario de modificación contractual ius variandi previsto no artigo 24 da Lei 8/1972, do 10 de maio, de construción, conservación e explotación de autoestradas en réxime de concesión, tanto polo carácter excepcional da medida como polas razóns de urxencia a que normalmente responde.

Isto comporta loxicamente a indemnización ó concesionario polos danos causados, o que se traduce nun financiamento, con cargo ós orzamentos públicos, de peaxes por categorías específicas de vehículos. Por todo iso, e como complemento da modificación legal exposta, por este real decreto lei déctanse as normas para efectuar as modificacións orzamentarias necesarias para atender as indemnizacións correspondentes ás actuacións que, con este motivo, se van realizar no presente exercicio orzamentario, así como as derivadas de resolucións adoptadas polas mesmas razóns pola Delegación do Goberno en Autoestradas Nacionais de Peaxe con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei.

Por outra parte, a extraordinaria e urxente necesidade do presente real decreto lei deriva de diversas circunstancias. Primeiro, pola inaprazable necesidade de abordar con carácter específico un suposto de feito como o mencionado, tendo en conta as numerosas incidencias que se producen na rede viaria, especialmente de cara á próxima campaña estival. Segundo, pola crecente importancia da seguridade vial para o interese público,

que require do ordenamento o establecemento de mecanismos áxiles e adecuados para resolver os problemas que se formulan na rede de estradas do Estado. E terceiro, pola necesidade de acompañar as facultades administrativas cos créditos necesarios para facer efectivas as compensacións que procedan ós afectados polas medidas acordadas.

Na súa virtude, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta do ministro de Facenda e do ministro de Fomento e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 22 de xuño de 2001,

DISPONGO:

Artigo primeiro. *Modificación do artigo 29 da Lei 25/1988, do 29 de xullo, de estradas.*

O artigo 29 da Lei 25/1988, do 29 de xullo, de estradas, terá a seguinte redacción:

«Artigo 29. O Ministerio de Fomento, sen prexuízo do establecido noutras disposicións e das facultades doutros departamentos ministeriais, poderá impoñer, no ámbito das súas competencias, cando as condicións, situacións, esixencias técnicas ou seguridade vial das estradas estatais o requiran, limitacións temporais ou permanentes á circulación en certos tramos ou partes das estradas. Compételle igualmente ó Ministerio de Fomento fixar as condicións das autorizacións excepcionais que, se é o caso, poidan ser outorgadas polo órgano competente e sinalizar as correspondentes ordenacións resultantes da circulación.

Cando das anteriores circunstancias derive a necesidade de desviar o tráfico dos vehículos que se determinen, pola totalidade ou parte dunha autoestrada explotada en réxime de concesión, o delegado do Goberno nas sociedades concesionarias de Autoestradas Nacionais de Peaxe poderá acordar a dita desviación e, en tal caso, logo de informe do Ministerio de Facenda e audiencia do concesionario, fixará as condicións de utilización da autoestrada con carácter temporal, establecendo a compensación que lle corresponde ó concesionario polos prexuízos que se orixinen, sen que sexa de aplicación o artigo 24 da Lei 8/1972, do 10 de maio, de construción, conservación e explotación de autoestradas en réxime de concesión.

As limitacións á circulación ou calquera outra restricción adoptada e, se é o caso, os desvíos acordados, comunicaránse ás autoridades competentes en materia de tráfico, circulación de vehículo de motor e seguridade vial, co obxecto de que estas adecuen as medidas de vixilancia, disciplina e regulación do tráfico, e manteñan actualizada a información que sobre as vías se lles ofrezan ós usuarios.»

Artigo segundo. *Financiamento.*

O financiamento necesario para atender os gastos que deriven das resolucións que dicte o delegado do Goberno nas sociedades concesionarias de Autoestradas Nacionais de Peaxe, de conformidade co previsto no artigo anterior, realizarase con cargo ó orzamento do Ministerio de Fomento, de conformidade co réxime de modificacións orzamentarias establecido no texto refundido da Lei xeral orzamentaria, sen que resulten de aplicación as limitacións previstas no artigo 11.tres da Lei 13/2000, do 28 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2001.

Disposición derradeira primeira. *Efectos económicos iniciais.*

Este real decreto lei será aplicable así mesmo ás compensacións derivadas de actuacións anteriores á súa entrada en vigor, sempre que sexan como consecuencia das resolucións adoptadas polo delegado do Goberno nas sociedades concesionarias de Autoestradas Nacionais de Peaxe ou, se é o caso, polo xefe de demarcación de estradas, e que se relacionan no anexo, consistentes no financiamento estatal das peaxes polo tránsito de vehículos en autoestradas de peaxe en razón das mesmas circunstancias previstas no artigo 29 da Lei 25/1988.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 22 de xuño de 2001.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANEXO

1. Financiamento do 37,5 por 100 da peaxe polo tránsito de vehículos pesados pola autoestrada A-68 (Bilbao-Zaragoza), nos percorridos Cenicero-Agoncillo, Navarrete-Agoncillo e viceversa, con motivo da construción das obras da variante de circunvalación sur de Logroño e enlace coa rúa Piqueras, desde o 1 de maio de 1999 ata a recepción provisional das obras.

2. Financiamento parcial da peaxe polo tránsito de vehículos pesados na zona de Lleida da autoestrada A-2 durante a execución das obras dos tramos da N-II: Santa María del Camí-Igualada e Cervera-Santa María del Camí, consistente en 1.000 e 1.500 pesetas, por viaxe ou transacción ós vehículos do grupo tarifario pesados 1 e pesados 2, respectivamente, IVE incluído, desde o 27 de abril de 1999 ata a terminación das referidas obras.

3. Financiamento do 50 por 100 da peaxe polo tránsito de vehículos pola A-7 motivado polas obras de rehabilitación da ponte sobre o río Fluvià. CN-II, p. q. 739,9. Termo municipal de Bàscara (Girona), desde o día 12 de xullo de 1999 a marzo de 2000.

4. Financiamento de dous tercios da peaxe polo tránsito de vehículos de transporte no itinerario El Vendrell-Salou da autoestrada A-7, nas estacións de Tarragona (tronco e acceso) e do Vendrell (tronco e acceso) durante o período de execución das obras das variantes de Tarragona e Torredembarra-Altafulla, desde o día 10 de xaneiro de 1999 ata o 5 de marzo de 2001.

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

12072 *REAL DECRETO 662/2001, do 22 de xuño, polo que se aproba o Regulamento de retribucións do persoal das Forzas Armadas. («BOE» 150, do 23-6-2001, e 152, do 26-6-2001.)*

Desde a promulgación do Real decreto 1494/1991, do 11 de outubro, polo que se aprobou o Regulamento xeral de retribucións do persoal das Forzas Armadas, este sufriu modificacións, tanto expresas, pola promul-